

[Aksel Møller.]

nødvendigheden af at følge den højtærede regering i det tempo, som den nu er ved at sætte op med hensyn til lempelsen i disse pengebindinger.

Det ærede medlem hr. Himmelstrup har henledt opmærksomheden på nationalbankens bemærkning om, at der indtil nu kun er indgået 120 mill. kr. på Malshalkontoen i nationalbanken, og bliver tempoet ikke adskilligt hastigere, vil det dog være urimeligt, bl. a. når man tager i betragtning, at meget betydelige statslån forfalder til udbetaling i den kommende tid, at frigive et så betydeligt beløb som det, der her er tale om.

Det ville egentlig være overmåde interessant for os at høre, om den højtærede handelsminister virkelig blankt vil afvise det mere moderate standpunkt, som nationalbanken indtager, både hvad angår frigivelsens omfang, lovens varighed og spørgsmålet om, hvorvidt provenuet af i alt fald Marshallgaverne skal afskrives på statens reguleringskonto i nationalbanken.

Den højtærede ministers besvarelse af disse spørgsmål vil i nogen grad vise os, om der er forhandlingsmuligheder i det udvalg, som det ærede medlem hr. Himmelstrup har bebudet. Vi har ikke noget imod at sætte en pris på vor tilslutning til en politik, der lemper pengebindingsreglerne, men den pris, vi vil sætte, er optegnet i Danmarks Nationalbanks skrivelse til den højtærede regering, og den omfatter følgende 3 punkter: at lempelsen ikke kommer til at omfatte mere end de 200 mill. kr., at loven forlænges for et år, idet man har dispensationsbeføjelsen til rådighed, hvis det skulle vise sig i årets løb at være nødvendigt at frigive større beløb, og endelig, at man finder frem til en sikrere binding af de penge, som over Marshallhjælpens provenuender i nationalbanken.

Det sidste spørgsmål er efter vor opfattelse så meget mere aktuelt, som det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen for nogen tid siden i en kronik i „Nationaltidende“ allerede tog forskud på den glæde at kunne angribe også dette beløb til brug for finansiering af opgaver, som han øjnede engang ud i fremtiden.

Det må så afhænge af den videre behandling og forhandling, om mit parti i denne sag

skal kunne samarbejde med regeringen, eller vi må holde os borte fra den kø af villige, som allerede venter på at støtte den højtærede handelsministers forslag.

Rasmussen (Gylling): Mit parti er enig med den højtærede minister i den begrundelse for disse lovforslags gennemførelse, som ministeren gav i sin fremsættelsestale. Jeg tror, det er nødvendigt på det nuværende tidspunkt, at banker og sparekasser, så hurtigt det kan lade sig gøre, får en betydelig lettelse i retning af større dispositionsfrihed. Den forøgede produktion og den forøgede frihed i erhvervslivet, som alle håber skal blive mulig i den kommende tid, vil være betinget af en lettelse på dette område, idet banker og sparekasser jo har betydelige vanskeligheder i henseende til likvide midler.

Jeg deler ikke den ængstelse, som den ærede foregående taler (Aksel Møller), der talte for det konservative folkeparti, gav udtryk for om den inflationsfare, der eventuelt kan ligge i denne lettelse. Den indstilling, vore banker og pengeinstitutter har i dag, er slet ikke, som den var under forrige krig, tværtimod. Der kræves meget betydelig og meget stærk sikkerhed for udlån fra banker og sparekasser i dag, og jeg tror, man godt kan betro dem administrationen af disse lettelser.

Jeg hilser også med glæde den lettelse i administrationsapparatet, der fremkommer, navnlig fordi de små banker og sparekasser nu bliver fritaget for eftersyn, idet de banker og sparekasser, hvis samlede indskud andrager mellem 1 mill. kr. og 5 mill. kr., fremtidig falder udenfor loven. Denne ændring har sikkert udløst stor glæde i mindre pengeinstitutter.

De foreliggende lovforslag, hvorved tillæg til lov om sparekasser og tillæg til lov om banker ophæves fra 1. juli 1949, kan vi give vor fulde tilslutning. De 400 mill. kr., der bliver frigivet med henholdsvis 360 mill. kr. for bankerne og 40 mill. kr. for sparekassernes vedkommende, er nødvendige til investering for i det hele taget at kunne udnytte også Marshallhjælpens virkninger, og derfor må vi fra vor side give fuld tilslutning til forslagene. Jeg forstår, at nationalbanken ikke er indforstået med det. Når regeringen imod nationalbankens hen-